

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svetlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj V.

V sredo 30. rožniga cveta 1847.

List 26.

Sprememba.

Pozdravim vas ptičce!
Ki 'z daljne dežele
Ste k nam perletele.
Ko toljk' preletite
Še meni odkrite:
Kaj vidile ste!

Povejte mi ptičce!
Kje rožce rastejo,
Ki zmiram cvetejo? —
Krog cvetje se vidi,
Pa kmalo ga spridi
Vročina in mraz.

Povejte mi ptičce!
Kje sonce li sije,
De oblak ga ne krije? —
Po hudim viharji
Naj lepši so žarji,
Je dan pa je noč!

Povejte mi ptičce!
Kje radost stanuje,
Nihče ne žaluje? —

Vesolja je dosti,
Pa več še britkosti, —
Je smeh pa je jok!

Povejte mi ptičce!
Na katerim li mesti
Prijatli so zvesti? —
Je zvestih pač malo,
Zmed dvajset goljfalo
Devetnajst te bo!

Povejte mi ptičce!
U katerim li kraji
Je sreča nar raji? —
O sreča je sitna,
Še prav stanovitna,
Nikolj ni bila.

O ptičce preljuje!
Kot ve, tud mi gremo,
Postati ne smemo; —
Nikomur ostaja
Na svet' se ne daja,
Spreminja se vse!
J. Hašnik.

Pasja stekljina.

(Konec.)

Kar bolnikovo hrano tiče, naj bo njegovo življenje po tem rédule: je in pije naj manj od prejšne svoje navade, mesá nič ali pa clo malo, nič vina, ne sroviga, ne žganiga; nič jesti ali piti močniga ali odišaniga, ali suhiga prekajeniga. Vživa naj sók, mesno juho, zelenjavo, kuhano sadje, móčnik, močnate jedila; pije naj okisano kuhano vodó ali ječmenovo ali ovseno, siradko, pinjenic, ali pa pol mléka pol vode; premožnik naj si postreže in pije lemonado, to je, med vodo stlačen lemonov sok ocukran. Ne preveč odevati ga, ne mu peči prekuriti in prepáliti, ne presiliti se s hojo ali s težkimi mislimi, ne si pregrévati kervi. Proč skerbí, žalost, kes, in pa vso tarnjo! Pogúm in serce mu vdihajte, obetajte mu: živ, zdrav, in terden boš vse svoje dni; le zaupaj in ravnaj, kakor ti svetvajo.

Dlako stekliga psa na rano pokládati in obézovati, je prazna vraža. Ga boš iskal, de še tebe ugrizne? Praznota so vsi prevražni pomogleji, vse

puče in marnje. Kaj le praznota, še škoda so: lenobijo in zamudajo pravo pomoč. Vrata in duri jim zalušite vsim, ki se ponujajo in silijo ugriznjenca zdraviti s skrivnimi, in skrivno razumnimi pomočmi, ki preproste ljudi za nós vodijo, in zaverajo zdraviti po pravi naklombi. Pomagali so skrivnostarji, de se Bogu usmili! de so bolnika zamudili, de so pravih zdravil slepi bili, de so oterdovratili bolnike, skušnjo zaničevali, in šli nesrečniki pod černo zemljo.

Je pa ugriznjenic ostéklil, je malo upanja z njim, otéti ga. Vunder delajte z njim prijazno, ljubeznjivo in po človeško; lepo se varvajete, de vas ne ugrizne, ne oslini. Po zverinsko bi bilo, ga zdaj v nar zlejši nadlogi zapušati, mu življenje kratiti, ga tako rekoč moriti. Ravnajte z njim práv po besedah zdravnikovih, ne silite ga s pijačo, ne peklite ga z vodó, ne togotíte ga, pustite ga vsaj per miru umreti. — Merliča pokopajte po postavah globoko. Kar je oslinil, oskrunil, jédel, pil, k ustam nesel, okervavil, opótil, opljuval, posteljo, žlice, driskljino cevko, vse zatrite in sožgite, če ima malo vrednosti; če je pa kaj vredno, z vrelim lugam dobro umite; hišni pod, kjer je ležal, oskoblajte, z močnim lugam pomite; zidano steno pobelíte, opljunké ostergajte, in zid spet ometajte; lesnino pa po kužno osnažite. O vsim tem pa naj se vsak varova, dotakniti se z golim poltam oslinkov še tako suh, in vse oskrumbe. Stekljine strup — učila je skušnja — obderži dolgo časa svojo strupovitost. Človek zdrave kože po stekljencu opljuvan, oslinjen, okervovljen, ošterknjen umiva naj se per ti priči z jesiham ali lugam ali s scavnico, kar mu je pred rokami, terdno naj se opére, in otare, in osuší. Ga je pa zadelo kaj na kako rano, hromoto, hrasto, garjo, ogerc, prask; naj vse takó ravná, kakor smo od stekliga ugrizka rekli.

Kako se kaj po Slovenskim letina kaže?

Bodi Bogu zahvaljeno! práv dobro; po nogradih, njivah in travnikih se je le veselje sprehajati; tako lepo vse stoji. Le réži nam je sémtertje precej čez zimo po-